

משפט

מחזירים את הצדק למערכת המשפט ומחלצים אותה מציפורני השמאל הקיצוני:

- שופטי ישראל נבחרים על ידי העם ומייצגים את ערכיו. הליך הבחירה יהיה בשקיפות מליאה.
- תפקיד היועץ המשפטי וסמכויותיו יוגדרו בחוק .
- משרדי התביעה הכללית , והפרקליטות יהפכו לגופים עצמאים, ויבחרו על ידי נציגי הציבור.
- היועץ המשפטי ימונה על ידי הממשלה, לתקופת כהונתה.
- כל מועמד ובעל תפקיד במערכת המשפטית יהיה בעל ידע מוכח.

העם בוחר את שופטיו

כיום, בג"ץ ממנה את עצמו בשיטת חבר מביא חבר ואוכף את ערכיו על האומה כולה. למעשה אין כיום משטר נבחר בישראל. מקור הסמכות האמיתי הוא בג"ץ, וליתר דיוק העומד בראשו. כך בהסכמת הנבחרים, נשדדה הריבונות מן העם והועברה לאיש אחד המקפיד לשומרה לעצמו ולחבריו-מעריציו .

בג"ץ הוא הציר המרכזי המאפשר את המתקפה על ערכי הרוב היהודי בישראל. כל אותם כוחות המבקשים לפורר את מוסד המשפחה, לטשטש את החינוך היהודי ולנתק את הקשר שבין הביטחון היהודי לצדק היהודי – נסמכים בסופו של דבר על הבג"ץ.

שופטי ישראל ייבחרו על ידי נציגי הציבור בכנסת. הם יעברו שימוע פומבי, דעותיהם ונטיותיהם הפוליטיות יהיו גלויות לכל, ולפני כל קידום הם יצטרכו לעבור את התהליך מחדש - הפעם בהתייחס לאופן פסיקותיהם.

שופטי העליון יעמדו בפני שימוע פומבי אחת לחמש שנים. קיימת אמנם סכנת הפופוליזם השיפוטי, אך עדיף שמערכת המשפט תראה עצמה מחויבת לערכי העם, על פני החלופה הרודנית שכיום משחיתה את המדינה.

צריך להעביר חוק המחליף את שיטת בחירת שופטי והרכב הבג"ץ. נציגי העם הם אלו שצריכים לבחור את שופטיו. באופן זה תשקף מערכת המשפט את ערכי האומה.

למדינה שני תפקידים יסודיים בלבד: ביטחון ומשפט

תפקידה היסודי של המדינה הוא שהיא לוקחת על עצמה את האחריות לביטחון ולעשיית דין צדק. למעשה, יכולה מדינה לוותר על כל המעורבויות האחרות שיש לה בחיי האזרחים. המדינה יכולה למשוך את ידיה ממעורבות בבריאות, בחינוך, בתיירות – את כל אלה יכולים האזרחים לנהל בעצמם, בצורה טובה יותר מן המדינה, במסגרת הקהילה והיוזמה הפרטית. אולם הביטחון והמשפט הם לזו קיומה של המדינה. אי אפשר להפנות את תושבי ישראל לעמותות ביטחון פרטיות, ואי אפשר להשאיר את עשיית הצדק בידי גורמים פרטיים. רק הגורם הממלכתי הלאומי יכול לספק אותם. אם הוא אינו עושה זאת הוא פשוט מחסל את המדינה. מדינה – מלשון דין. אין דין צדק – אין מדינה.